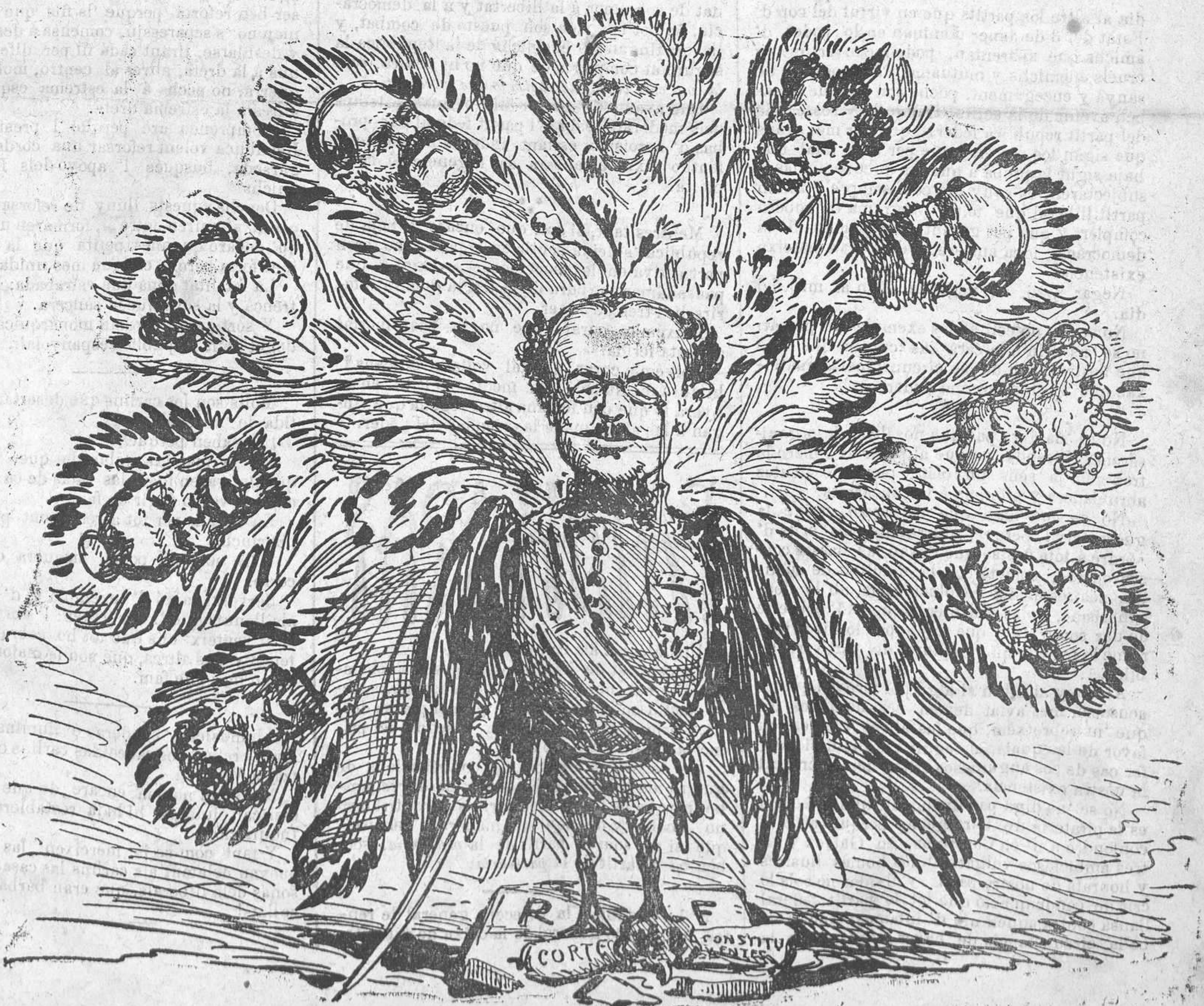

LA CAMPANA DE GRACIA

LA SITUACIO.

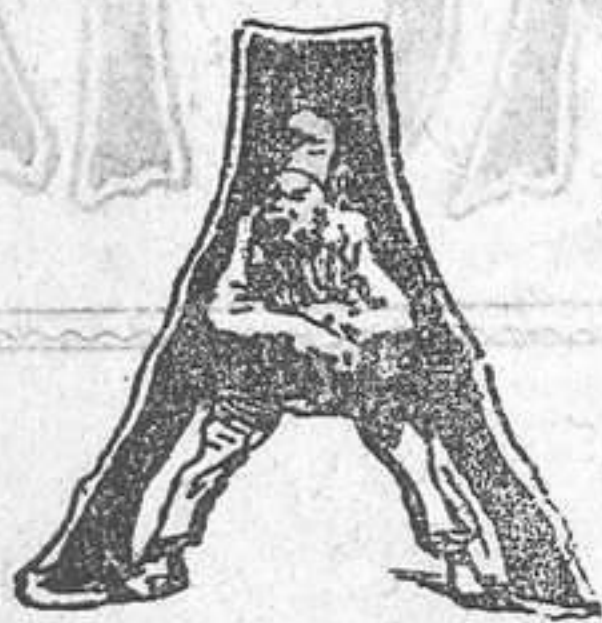
Un Pavo..., Real.

ADVERTENCIA.

Desde avuy se posa á la venta al préu de un ral exemplar l' anunciad *Almanach de la Campana de Gracia*, cubert de interessants retratos y graciosas caricaturas y escrit ab molta xispa per Feliuhet, Nabucodonossor, Simon Alsina, Trompet de Reus, Cosme Coltillas, F. M., A. F. O., Pau Pallús, Daldeta Fuig, Pepet, Joan Raffech, P. Ll., J. R., Gayter del Noya, E. C., A. de la F., Un noy de Llavaneras, F. G. y C., F. B., Fernan Bolivar, Birrubas, L'hereu de casa, Mossen Guixa, Boixompifaig, Lo Campaner y altres col·laboradors de LA CAMPANA DE GRACIA.

Avisém als nostres corresponsals que vulgan fer pedidos que no s' adormin, puig sent molta ja la demanda que tenim feta, avisantnos ab temps, no será tan fácil que s' quedin sense.

CURÉMNOS.

¿HONT es lo partit federal? ¿Que fá? ¿Que no 's barreja encare en la lluyta política?

Aixó es lo que que molts se preguntan al véure 'l sesgo que pren l' actual situació.

Al imaginar que d' un dia al altre los partits que en virtut del cop d' Estat del 3 de Janer dominan en lo poder, d' amichs que aparentan, poden convertirse en cruels enemichs y mútuament destrossarse ab sanya y encegament, pochos son los que 's saben avenir de la actitud tranquila y sossegada del partit republicá federal, que per mes grans que sigan los errors, que per mes fatal que haja sigut la proba á que las circunstancias lo subjectaren, es avuy dia com sempre l' únich partit liberal que té un programa de govern complet y que pot garantir la práctica de la democrácia, idea amassada ab la sèva mateixa existencia.

Negar aixó, es negar la llum al mitj del dia.

No se 'ns objecti ab los exemple del passat: no se 'ns tirin á la cara las culpas, que mes que nostras, son de las circunstancias mateixas que 'ns dugueren al poder.

No se 'ns diga pas que nosaltres desorganisárem l' hisenda, perque al pujar al govern la trobarem ja sens un clau, plena de deutes abrumadors y próxima á la bancarrota.

No se 'ns diga que deixarem creixe la guerra-civil, perque, aturrullats pèls crits d' «ordre á tota costa» que davan las classes conservadoras, cometerem la debilitat de sustituir nostres medis revolucionaris, ab lo doctrinarisme, sense considerar que cad' arbre té de dar son fruit, y que no es pas lo doctrinarisme lo fruit propi y natural del partit republicá....

Al cap y al últim si algú pot fernos aquesta acusació, mes aviat devém ser nosaltres los que 'ns reprotxém, que las altres classes, en favor de las quals, al seguir sas indicacions y fer cas de sos anguniosos crits, hem sacrificat la nostra existencia!...

No se 'ns diga pas finalment, que la federal es la pirateria de Cartagena, perque aixó es confondre á n' en Contreras, en Galvez y altres ambiciosos vulgars ab los homes ilustres y honrats de nostre partit y olvidar no sols lo crit de condemnació que tot lo partit federal llansá contra aquell niu d' infames, sino també la circunstancia de haver sigut presa la

plassa ab los mateixos, mateixas medis que 'n Castelar havia acumulat pera rendirla.

Y si es cert donchs que nosaltres no podém mereixe altra culpa que la de havernos equivoocat, y sino es menos cert que 'l nostre partit es avuy tant numerós com sempre, perque es lo partit de todas las personas de cor y 'l de las classes que viuhen ab lo suor de son treball, ¿que es lo que fá avuy dia? ¿com no pren part en las discordias que prompte han d' estallar dintre de la situació, y de las quals podria recabar algun positiu benefici?...

Ah! Confessémho. Lo partit federal á mes de las llagas internas que 'l fan sufrir, té una ferida.

Las llagas internas podrá curárselas depurantse de tots aquells elements, que alguna volta pujan haverlo fet avergonyir. ¡Fora tots los homes de mala fé, tots los ambiciosos, tots los que al amor á l' idea, anteposan son egoisme!

En quan á la ferida, lo temps y úniquement lo temps pot curarli.

Avuy no pot fer alianzas ab cap dels que 'l hi han ocasionada pera sustituirlo en l' amarga possessió del poder.

No pot ferho, perque la sèva actitud seria traidura per uns móvils que no son pas los seus.

Se l' hi diria qu' estima 'l poder, quan en realitat es lo que mes detesta: se suposaria que vol novament lo possessió del pressupost, quan en realitat ni 'l vol ni 'l necessita.

Pero quan aquesta situació anómala 's desarrolli degudament, quan soni l' hora de contar y distinguir ahont son los verdaders liberals y ahont son los borbónichs: ahont son los republicans y ahont los carlistas y alfonsins, llavors lo partit federal, que tantas probas ha dat de son amor á la llibertat y á la democrácia, no pot faltar en son puesto de combat, y llavors tingan los enemichs de la República la seguretat complerta de que no hi faltará, *vaja la cosa com vaja, succeheixi lo que succeheixi.*

Que avants de tornar als ominosos temps dels moderats, sabrá 'l partit federal dar probas d' heroisme, es tant inductable, com que fentho aixís alcansará sa regeneració complerta.

Mentres tant, si are, quo encare 'l nom de república 's deixa sentir en lo poder, no pren part activa en los sucessos, es degut á que pausadament se cura de la ferida que vá inferirsi 'l tres de Janer.

Deixémlo curar, que no es pas mortal aquesta ferida.

Deixémlo curar, que tal volta lo descans l' hi durá meditació, y la meditació l' hi ensenyará lo que déu fer una altre vegada que vingan á las sèvas mans las riendas del poder.

BATAILLARAS

Una alegría als contribuyents.

La cantitat de 75 milions de pesetas del empréstit qual cobro 's deixava en suspens, se farà efectiu en dos plassos: lo primer plasso desde 'l primer al 15 de mars y 'l segon del primer al 15 de juny próximos.

Los carlins fan pagar las contribucions de guerra als liberals dels pobles: nosaltres també, perque en los pobles carlins la contribució no 's cobra y de aquesta manera 's demostra que si no som lo partit de la prudencia, som bèn bé 'l partit de la paciència.

S' ha restablert la direcció general de rentas, la direcció general de la caixa de dipósits,

la direcció general de l' adminisuració local, la direcció general de sanitat, beneficencia y establiments penals, la direcció de sanitat militar, la direcció de agricultura y no sé cuantas direccions mes.

Y á pesar de tantas direccions, lo mes pallús véu que l' actual situació se enfonzará per falta de direcció.

S' han restablert una pila de empleos que havian sigut abolits per inútils.

Y á pesar de tants restabliments, la situació estará maialta.

Los federales de Sabadell, á pesar d' haver sigut desarmats, encare no tingueren noticia de que 'l gros de las faccions s' atansava á la vila, foren los primers en prestarse para la defensa y en empunyar las armas.

Aquest rasgo dels federales sabadellenchs d' olvidar ressentiments molt profundos, lo farém sempre que perill hi haja 'ls federales, á pesar de que segons diuhen alguns que no 's mouhen de casa sèva, no tenim res per perdre.

Diu textualment un periódich de Madrid: «Van arribant á Madrid multitud d' homes polítichs de las provincias, que aspiran á representarlas en son dia, á fi de posarse d' acort ab los amichs y fer mes fácil lo triunfo.

Las antessalas dels ministeris se veuhen casi á todas horas plenas d' aquesta classe de pretendents, assediand als ministros ab exigencias de destinos pèls seus amichs etc. etc...»

Y vinga nombrar estanquers y regalar pueros de tres als electors y renovar los antichs miracles de resurreccions etc. etc. etc...

Lo partit federal tenia 'l dret: pero no havia sabut crearse la forsa. La corda que havia de aguantar á la República federal en lloch de esser bèn retorta perque 'ls fils que la componian no 's separeassin, comensá á descargolarse y desfilarse, tirant cada fil per diferent cantó: uns á la dreta, altres al centro, molts á la esquerra, no pochos á la estrema esquerra y 'ls altres á la estrema dreta.

¡Compreneu are perque 'l president de la República volent reforsar una corda tan filarsada, busqués l' apoyo dels fils monárquichs?

Donchs aquests lluny de reforsar la nostra corda, s' uniren entre sí, formaren una cordeta, qu' encare que mes petita que la nostra, fou mes forta perque estigué mes unida.

La fatalitat doná una estrabada: la nostra 's trencá y la sèva quedá sancera.

Y sort que la cordeta monárquica no siga 'l dogal de la República espanyola!..

Molts son los carlins que desertan de la partida de 'n Cucala.

¿No saben perque?

Per la mateixa rahó de que, segons lo quènto, varen fugir las ratas de ca 'n Carrasco; que varen fugir de fam.

En Cucala per tot arréu ahont passa cobra pistrinchs.

Y 'ls seus no poden sisquera cobrá 'l socorro.

Servéixi aixó d' exemple y d' esperansa als llanuts que 'l segueixen: l' absolutisme es aixó mateix: uns que tot ho cobran y tot ho tenen y uns altres, que son la majoria, que no tenen mes que fam.

Ab músicas, banderas é iluminacions han siguts rebuts los cabecillas carlins que han entrat á Vich.

No tenim noticia encare de que en aquella clerical ciutat, s' hi haja restablert la Santa Inquisició.

Y tant com se la mereixen las donas que anavan delatant als carlins las casas y las personas dels liberals, que eran bárbarament fustellats!

Lo govern se ha fet sèvas las armas y municions que 'ls carlins tenian acopiadas en Inglaterra.

Aixís voldria que 's fes sempre: que si 'ls agents del govern espanyol haguessen treballat tots tan fi com lo de *New-Port*, no tindrian los carlins los medis de defensa ab que avuy contan, ni la pàtria hauria de plorar tantas llàgrimes de dol.

Tambè en Olesa de Monserrat ha sigut destituït l' Ajuntament y desarmats los voluntaris.

Nosaltres crèyam que en los pobles amenaçats pels carlins, los voluntaris serian respectats, majorment no haventhi en ells ningú mes que federals pera pendre las armas.

Pero per lo que vá veyentse no tothom es tant *esclusivista* com nosaltres.

¿No es vritat conservadors?

Aviat tornarà á ser de moda l' iglesia de San Jaume.

Aviat lo Pi perdrá la concurrencia que 'l tencament del temple del Carrer de Fernando l' hi havia proporcionat.

Y perque la cosa vaja com cal, perque hi haja mes sol mnitat en la reapertura que en la clausura, l' ajuntament de Barcelona assistirà al acte, acompanyat de notari y altres funcionaris públics.

Lo Brusi ab motiu d' això está que no hi véu de cap lletra, y nosaltres, francament, hem de confessar, ab la pietat que 'ns caracteriza, que si s' hagués fet la obertura del pasatge, no 's faria are l' obertura de l' iglesia.

Res mes horrible que 'ls detalls que han publicat los periódichs de la localitat sobre 'l fusellament dels fugitius de Vich pèl salvatge Vila del Prat, ocorregut en Sant Andréu de la Castanya.

Vol la Providencia que un sargento dels voluntaris de Roda, un tal Prat s' escapi de la mort, per contar aquella escena de caníbals, realitzada en mitj de la soledat.

Aquest pobre sargento cuygué al costat del que ab ell estava lligat: lo cervell d' aquest l' hi salpicá la cara: la sanch se l' hi paral'sa y aixó féu que passés per mort.

¡Ah quan atrossos son los detalls que ha donat d' aquesta hecatombe!

La ploma 'ns cau de las mans y no sentim dintre del cor altre crit que 'l de ¡*Venjansa!*

Al governador de Madrid se l' hi atribueix una frasse maravillosa.

Parlant de la persecució que sofreixen los periódichs de la capital, diuhen que exclamá: —«Encare no hau vist res: si aixís convé, jó faré que que no quedi cap altre periódich que 'l *Diari de Madrid* y la *Gaceta*.»

De modo que aquesta política es la dels alfonsins, de la mateixa manera que la nostra fou la de la situació que hi ha are actualment.

Y si es cert alló de que las situacions que 's provocan son las que fatalment s' imposan, posémnos, ciutadans, un suro á l' esquena, que s'acosta l' hora del bastó.

A Reus ab motiu de la destitució del Ajuntament han dimitit tots los empleats y casi tots los gefes y oficials de la milicia.

D' aquesta manera, sens dupte, acabarà l' actual govern ab los carlins: ferint la dignitat dels bons republicans que sempre 'ls han combatut, y no tenint en res los seus serveys.

Aixó fora menos sensible, si també de la nostre pell no deguessen ferse'n las tiritas.

Fins periódichs tan identificats ab la actual situació com *L' Iberia* y *Lo Govern*, condemnan l' anomalia y l' arbitrariedad que 's deixa sentir en los cambis de corporacions populars.

Si ells se queixan ¿que farém nosaltres?

Si ells se queixan, nosaltres nos *es-queixém!*

Lo general Moriones continúa en *Miranda*. Estar á la *miranda*, val tant com guardar una actitud espectant.

Y lo qu' es en Moriones no fá altra cosa, lo qu' es per are, que mirar com los carlins acaban de destrossar las provincias del Nort.

En García Ruiz y en Martos defensen desde 'l consell de ministres l' idea de que 's fassa un plebiscito para designar la persona que ha de estar investida ab lo carácter de president de la República.

Nos falta saber quants anys se necessitan pera obtenir aquest càrrech.

Perque, ¿no podria sortirne 'l colegial de Viena?

Casi todas las forsas carlistas reunidas, estigueren á punt de atacar á la republicana vila de Sabadell.

En Martínez Campo, ab l' activitat que 'l caracteriza, sortí al davant de una forta columna y 'ls féu desistir del plan.

Pero lo mes salat es que havent destacat alguns cavalls exploradors á Sant Feliu, encare aquells valents no 'ls veieren se desbandaren, y fou tan gran son sobresalt, que mentres uns se mudavan la roba, altres se ficavan dintre una clavaguera, y altres tiravan al carrer lo pa y butifarra qu' estavan menjant tranquilament, perque no 'ls destorbés en la seva fugida.

Vosaltres diréu: ¿Cóm dimoni un bossí de pá pot destorbar de fugir á un carlí?

¿Cóm? ¿Qué no sabéu que son tant panarras que á cada ápat necessitan un pá de nou lliuras?

En Salmeron, durant lo temps que ocupá 'l ministeri de Gracia y Justicia, prestá un gran servey al dret, separant l' Administració de Justicia de la Política.

Sense cambiar cap jutje, establí las condicions, independents del poder, mediant las quals devian omplirse las vacants de la carrera, que quedessin.

Lo primer acte de 'n Martos ha sigut derogar una ley que havia sigut rebuda ab general aplauso de tot lo país.

La derogació de 'n Martos, en cambi ha sigut saludada ab general aplauso de tots los advocats radicals sense plets.

REPICHHS

Los últims concells de ministres han sigut curts.

Han sigut curts perque ja un dels ministres diu qu' está malalt.

Jo no sé que t'è l' ofici de ministre: tothom ne vol ser y tothom al serho s' enmalalteix.

Es un sacrifici tant gran lo de indigestarse á la salut de la pàtria!...

Per la provincia de Toledo corra un cabecilla anomenat Mil-rals.

Havent entrat á Merjaliza se 'n dugué prop de doscents rals.

De modo que no pogué endúrse 'n encare una quinta part de sa persona.

L' Ajuntament ha subvencionat la funció donada en l' iglesia de San Just, lo dia de san Sebastia.

Si las cosas van seguint aixís no desconfiem de veure á ca la Ciutat á mes de un cos de municipals, un cos de capellans, á fi de moralisar als federals.

¿QUIN ES LO PITJOR DELS MALS?

Aquell que no té quimeras, que tot lo dia 's passeja y sa salut causa enveja, diu de bonas á primeras: «¿Quin es lo pitjor dels mals?» la resposta mes valguda y de tots la mes sabuda es tractar ab animals!

Lo pobret que n'ha de estar treballant de dia y nit, que no pot ferse un vestit, y ab prou feinas pot menjar, esclama desesperat malehint sa trista sort: «¡molt mes valdria ser mort que no pas estar pelat!!

Lo soldat que alguna bala lo fereix cuan menos pensa y la pàtria en recompensa l' hospital sols l' hi regala; renegant d' impía lley al veurer un bras trencat, dirá trist y despetzat: ¡lo mes mal es serví al Rey!!!

L' home sabi que observant que aquesta generació, sols als quartos té afició y sols medra l' ignorant, dirá ab trist convenciment, al veure que ab tanta ciencia no 's guanya la subsistencia: ¡lo pitjó es tenir talent!!!!

Lo viciat que al joch s' entrega y del seu treball no 's cuida, que la bossa se l' hi buida mentre 'l cap se l' hi carrega, al veurer que sense blanca va quedantse y enpenyat, esclama desenganyat: «¡lo pitjó es jugá á la banca!!!!

Lo missántropo que viu detestant la societat, que apeteix la soletat, y no parla may ni riu, y passa la joventut ple de *esplien* com un inglés, esclama de ràbia encès: «¡lo pitjó es haber nascut!!!!

Pero jo que estich cregut que de tots quants mals he dit no n'hi ha un mes malehit que 'l que á escriure m' ha mogut, he de dir que «'l que mes sobra capás de desesperar é impossible d' aguantar es sens dupte 'l... tenir sogra!!!!!!

B. M. O.

Temps ha que *La Gaceta* 'ns anuncia que las faccions de Galicia van perseguidas per tal ó cual columna.

Ni uns sola vegada, que 'ns ne recordém nos ha dit encare que haja pogut alcansárselas.

Aixó será sens dupte que 'ls soldats que hi ha á Galicia haurán prés la costum tan en bogia en aquella terra, de fer lo camí ab las espardenyas penjadas al coll, per no espatillarlas.

Lo cura Santa Cruz que havia entrat á Fransa ja torna á corre per Navarra.

Lo cura Santa Cruz, rihentse del govern, rihentse dels carlins y rihentse de tot, demostra que es lo capellá mes *consagrat* que existeix baix lo domini del Papa.

Lo bisbe de Pernambuco (Brasil) ha sigut arrestat per haverne faltat al respecte y obediencia de las lleys constitucionals del país.

Que se 'n vinga á Espanya y podrá posarse

al frente de una partida y ser digne émulo de 'n Caixal.

Aquí avants d'arrestar un bisbe, s'enfonza la presó.

La porta es massa baixa perquè pugui passarhi un home ab mitra...

A Madrid se publica un periódich titolat *Lo Progrés*.

Está dirigit per un tal Perez de Guzman, secretari que fou de 'n Cheste.

Homes que havent sigut secretaris de 'n Cheste, son are radicals, ningú dirá que no *progressin*.

Lo ministre de la Governació francés ha manat que s'examinin escrupulosament tots los llibres qu' existeixen en las bibliotecas dels estudis.

Se créu que quant los químichs de la restauració l' hajan pogut obtenir, prescriurá que tots los noys que van á estudi per *restaurar la seva constitució*, prenguin una toma diaria d' *oli de folje de capellá*.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han enviat *xaradas* aprofitables ó *endavinallas* Manel Mirapeix, Un home petit. Un cómic d' Horta, Boixompifaig. Un Tarrasench enamorat, Tres de secas, Philopio, Joan Titas, Mossen Pere de la Colla, Jaume Mayolas y Coix de l' hostia.

N' han remesas que pera anarhi haurian d' arreglarse 'ls ciutadans Nela, Un escorxagats, Un guanter, Ramon Bonhome, Fabalet de Suria, Papanatas y Pere Sistellé.

Finalment, n' han remesas que per mal versificadas, mal combinadas, fáciles d' endavinar ó per altres defectes no poden insertarse 'ls ciutadans Sabi per forsa, Un velocipedista, J. Comabella, Sabatassas, Sabatas y mitjas blavas, Lo Xambó, Pau Pallús, Pagés de fora, Lolasim vols, Tenedac, Un ciego que no hi guipa, Ex-Caifás de Reus, Un tonto, Noy gran, Paquita Sagrista, Tereseta Intentas, Quimet del bolado y Un comerciant de figas.

Ciutadà D. Ringu. Lo que 'ns envia, no 'ns xoca pas —L' andalús. Y lo de vosté no 'ns agrada.—Un descendent de Volney. En quan á lo que vosté 'ns envia, no 'ns vá.—Violeta del Ponent. Vosté per lo que 's véu deu ser parenta del anterior.—Un mosquit. Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envia.—Blanch de Tayá. Y de lo de vosté mirarem de fer lo mateix.—Boixompifaig. Lo mateix que ab vosté.—Manel Mirapeix. No ha de ser menos vosté que tant s' esmera en complaure'ns.—Secas y Broquil. Lo que 'ns remet no fa pas por la Campana.—Sagristá del Viñet. Y lo de vosté tampoch.—Ramon Bonhome. Vosté será un bonhome; pero per lo que 'ns envia 's véu que no es massa bon poeta.—Fabalet de Suria. Lo que vosté 'ns remet no pot pas anar á la Campana.—Papanatas. Y ja que estem per donar pebrots, rebim un vosté per la part que l' hi toqui.—Un sabi per forsa. A mes de sabi 's véu que vosté es també escriptor per forsa.—Quimet del Bolado. Lo que 'ns remet no fila.—Un tranquil. Y lo de vosté tampoch.—Tres de secas. Esperém que tindrà paciència, que ja 'ns recordarem de vosté: gracias per molta cosa de lo que aquesta semana 'ns envia.—Un Guanter. Y de lo que vosté 'ns envia, també, perquè s' ho val.—Pagés de fora. Lo seu epigrama arreglat podrá molt ben anar.—Pau Pallús. Gracias pel seu epigrama.—Pere Palau.—Los seus epigramas encare que bastant ben versificats, enclouben un concepte molt fluix.—Gestus. Per mort de Déu no s' esparverí que vosté es qui menos pot queixarse de nosaltres.—Dolores del mestre Josep. L' epigrama de vosté es del género vert que no cab en la Campana.—Un federal exaltat. Quan vulga enviarnos alguna cosa fassa que siga original y no traduhida y mal traduhida.—Mossen Pere de la Colla. L' epigrama de vosté també verdeja. Un home petit. Ja véu que en lo present número hem aprofitat la seva idea.

SOLUCIÓ

á las dos *xaradas* y á l' *endavinalla* del número anterior.

Lo mateix que ab la *BAR-RI-NA* deixo una post foradada,

jo pogués ab un *E-PÍ-GRAMA* foradá 'l cap de 'n CUCALA.

ROSA POMPOM.

Han endavinat totas tres solucions los ciutadans Boixompifaig, Sabatassas, Sabatas y Mitjas blavas, Un mosquit, Xambó, Un Tarrasench enamorat, Nasi de la Minga, Dolores del mestre Josep, Calafat de Ca la Furosa, Ramon Bonhome, Nela, Fabalet de Suria, L' arcalde Robinson, Tres de secas, Philopio, Papanatas, Un somnia truitas, Pubilleta rossa, Pau Pallús, Secas y Broquil, Sagristá, Maria de la Cattera, Pere Sistellé, Dos cusinets de Reus, Un manyá magre, Joan Titas, Mossen Pere de la Colla y Blanch de Tayá.

Ha endavinat las 1.ª y 2.ª lo ciutadà Pagés de fora. Las 2.ª y 3.ª las han endavinadas los ciutadans Lolasimvols, Tenedac, Un ciego que no guipa, Ex-Caifás de Reus, Un federal exaltat, Jaume Mayolas, Un tonto, Un tranquil y Coix de l' Hostia. Han endavinat no més que la 2.ª 'ls ciutadans Noy gran, Paquita Sagristá y Tereseta Intentas. Y no mes que la tercera l' han endavinada los ciutadans Quimet del Bolado, Un americano pobre, Arturo de las pansas y Un comerciant de figas secas.

XARADA

I.
'L que treballa al *segona* no pot está molt *primera*, pus es *segona* y *tercera* quan un menos se n' adona. Si ho preguntas al *total*, t' ho explicaré encara mes bé; qu' éll es home de sabé, de sabé fer capital. OIDUALC.

II.
Una bestia es l' *hu* al revés, molts cops la *tot* de *dos* es. UN BLANCH DE TAYÁ.

ENDAVINALLA.

Ygual porto al cap que als peus. Tinch un mitx que m' fa 'na torta. Só un trist conjunt, que á la porta de la mort, lector, me veus. A. F. O.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de la V y F de Gaspar, Ataulfo, 14.

T Loney, editor. Rambla, 20

PREU UN RAL PER TOTA ESPAÑA.